

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010767
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1518010767.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného Y. L. E. L., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných Y. L. E. Š. T. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/87/2018 zo dňa 12.11.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného Y. L., W.. XX.XX.XXXX U. F. a obžalovaného Š. T., W.. XX.XX.XXXX v F. z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/87/2018 zo dňa 12.11.2019 boli obžalovaní Y. L. a U. T. uznaní za vinných a to obžalovaný Y. L. z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi obžalovaný Y. L. podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný U. T. podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 07. 12. 2016 v čase o 03.10 hod. v F.-T. na parkovisku na A. ulici číslo XX, z pravej prednej strany osobného motorového vozidla továrenskej značky U. J., bielej farby, EČV: IL-XXXCA, videli príslušníci PMJ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave ako niekto vyhodil obal od papierových obrúskov bledomodrej farby zn. S. s obsahom skladačiek, ktorý dopadol k obrubníku parkoviska neďaleko pravého predného kolesa motorového vozidla, pričom po následnej kontrole osádky vozidla príslušníci PMJ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave zistili, že vo vozidle sa nachádzali štyri osoby, a to V. S., I. F., obvinený Y. L. a obvinený U. T., z ktorých ani jedna osoba po zákonomnom poučení o vydaní veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, vyhodnený obal od vreckoviek zn. S. dobrovoľne nevydala. Z uvedeného dôvodu bola následne toho istého dňa o 08:05 hod. na mieste vykonaná obhliadka miesta činu, pri ktorej boli zaistené dva obaly od papierových vreckoviek, kde obal od papierových vreckoviek značky „S.“ obsahoval dva kusy alobalových skladačiek obsahujúcich neznámu látku a jednu papierovú vreckovku obsahujúcu neznámu zelenú sušenú rastlinu a obal od papierových vreckoviek značky „Tento“ obsahoval plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky a 1 ks sklíčko s obsahom neznámej látky, pričom následným znaleckým skúmaním KEÚ PZ, bolo zistené, že dve alobalové skladačky, z obalu od papierových vreckoviek „S.“, obsahovali metamfetamín o celkovej hmotnosti 103 mg, s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 76 mg absolútneho metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 2 obvykle jednorázové dávky drogy, papierová vreckovka obsahovala vysušené konope s hmotnosťou 207 mg, s koncentráciou 15,8 % hmotnostných THC a s obsahom 33 mg THC, čo je potrebné považovať za 1 obvykle jednorázovú dávku drogy. Ďalej plastové vrečko s tlakovým uzáverom z obalu od papierových vreckoviek zn. „Tento“ obsahovalo 269 mg metamfetamínu o priemernej koncentrácii 73,4 % hmotnostných metamfetamínu, s obsahom 197 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré je potrebné považovať za 5 obvykle jednorázových dávok drogy a „očadené“ sklíčko obsahovalo

metamfetamín o hmotnosti 86 mg o priemernej koncentrácii 73,6 % hmotnostných metamfetamínu s obsahom 63 mg absolútneho metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 2 obvykle jednorazové dávky drogy. Zároveň ďalším znaleckým skúmaním KEÚ PZ, odvetvia biológia a genetická analýza, bola na zaistenej papierovej vreckovke alobalovej skladačke, nachádzajúcich sa v obale od papierových vreckoviek zn. „S.“, analýzou DNA a porovnaním zistená zhoda s DNA profilom obvineného Y.a L.a a na zaistenom obale od papierových vreckoviek zn. „Tento“ ako aj na sklíčku, nachádzajúcom sa v tomto obale, bola analýzou DNA a porovnaním zistená zhoda s DNA profilom obvineného U.a T.a.

Metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovaný Y. L. odsúdený podľa § 171 ods. 1 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/94/2017 z 23.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/30/2018 z 03.05.2018, ktorými mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný U. T. bol odsúdený podľa § 171 ods. 2 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému protitoxikomanické liečenie, ktoré v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zák. vykoná ambulantnou formou.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že obžalovaní Y. L. a U. T. na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čo po splnení zákonných podmienok - odpovede obžalovaných na otázky § 333 ods.3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. - „áno“ a po návrhu prokurátora na prijatie tohto vyhlásenia, viedlo súd k rozhodnutiu, že vyhlásenie obžalovaných prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku súd nevykoná a súd vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, resp. ochrannom opatrení, a to prečítaním a oboznámením priestupkových referátov obžalovaných, ich registrov trestov a pripojených rozhodnutí súdov a prečítaním znaleckých posudkov znalcov psychiatrov.

V súvislosti s ukladaním trestov uviedol, že obžalovaný Y. L. bol dvakrát postihnutý pre priestupok, hľadá sa na neho ako 16-krát súdne trestaného pre rôznu, najmä majetkovú trestnú činnosť. Časovo najbližšie po spáchaní skutku bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V 2T/94/2017 z 23. 1. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave 2To/30/2018 z 3. 5. 2018 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o treste vzal súd do úvahy poľahčujúcu okolnosť - § 36 písm. l) Tr. zák. - priznanie a oľutovanie skutku a dve priťažujúce okolnosti - § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchal viac trestných činov (pri ukladaní súhrnného trestu sa použije ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. o ukladaní súhrnného trestu a tým pádom sa jedná o súbeh dvoch trestných činov) a § 37 písm. m) Tr. zák. predchádzajúce odsúdenia obžalovaného. S poukazom na základnú trestnú sadzbu pre trestný čin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. až na 3 roky, sa tak v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. (prevaha priťažujúcich okolností) modifikovala na trestnú sadzbu odňatia slobody 1 - 3 roky a súd berúc do úvahy predchádzajúcich 16 odsúdení Y.a L.a, keď ukladal trest v trvaní 1 rok, na spodnej hranici trestnej sadzby. Na výkon trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon

trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V 2T/94/2071 z 23. 1. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave 2To/30/2018 z 3. 5. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, a k vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

U obžalovaného U. a T. a poukázal na to, že bol 22-krát postihnutý pre priestupok, hľadá sa na neho ako na 3-krát odsúdeného, z toho 2-krát pre majetkovú trestnú činnosť a jedenkrát v zahraničí pre drogový trestný čin. Pri rozhodovaní o treste u neho vzal súd do úvahy poľahčujúcu okolnosť - § 36 písm. l) Tr. zák. - priznanie a oľutovanie skutku, priťažujúcu okolnosť - § 37 písm. m) Tr. zák. - predchádzajúce odsúdenia a v rozpätí trestnej sadzby odňatia slobody pre trestný čin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. až na 5 rokov mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, v spodnej tretine trestnej sadzby, pričom berúc do úvahy predchádzajúce odsúdenia zohľadnil najmä to, že sa jedná o recidívu drogovej trestnej činnosti. Na výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V zmysle záverov znaleckého posudku znalkyne psychiatrický súd uložil obžalovanému protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolanie obaja obžalovaní Y. L. a U. T., v zákonom stanovených lehotách lehoty podaniami doručenými Okresnému súdu Bratislava V prostredníctvom obhajcov, obžalovaný Y. L. 20.11.2019 (č.l.408-409) a obžalovaný U. T. 25.11.2019 (č.l. 411).

Obžalovaný Y. L. v odvolaní namietal vzhľadom na trest uložený prvostupňovým súdom, že nevie, na základe čoho tak súd postupoval, nakoľko 3 mesačný trest odňatia slobody, ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest vykonal k 09.11.2018 v ÚVTOS Želiezovce a nevie, aké priťažujúce okolnosti viedli prvostupňový súd k zvýšeniu dolnej hranice a taktiež upozornil odvolací súd, že v Leopoldove vykonal aj trest v trvaní 7 mesiacov uložený mu Okresným súdom Bratislava II z 21.10.2016, sp. zn. 3T/236/2015. Jediným nevykonaným trestom je dvojročný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Bratislava I zo 16.08.2019, sp. zn. 0T/11/2019, ktorý momentálne vykonáva a k tomuto odsúdeniu mu mal byť aj ukladaný súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák., resp. vzhľadom na jeho výšku upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Súčasne dodal, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o treste a nejasnosti pri jeho ukladaní. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e) Tr. por. a podľa § 321 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, resp. aby odvolací súd sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaný U. T. podal odvolanie tiež len do výroku o treste a žiadal, aby mu bol uložený miernejší trest, prípadne trest peňažný. Poukázal na to, že pred prvostupňovým súdom urobil vyhlásenie o vine, že v registri trestov má osem záznamov, avšak v piatich sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený, pričom dodal, že je obyčajným konzumentom drog a súhlasí s liečením. Ešte ďalším písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu 30.12.2019 (č.l. 421-422) uviedol, že uložený trest okresným súdom považuje za prísny a liečenie, ktoré mu bolo uložené, by bolo ako represia vo forme trestu. K úvahám okresného súdu pri ukladaní trestu dodal, že vzhľadom k jeho záznamom v registri trestov, v štyroch prípadoch sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený, v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci 0T/289/2014 z 29.12.2014 sa osvedčil a v dvoch odsúdeniach išlo o drobné krádeže. Záverom poukázal na dobu viac ako troch rokov, ktorá uplynula od spáchania skutku a preto žiadal uloženie peňažného trestu, alternatívne miernejšieho, ktorý spĺňa účel trestu.

V súlade s § 314 Tr. por. boli odvolania obžalovaných zaslané na prípadné vyjadrenie prokuratúre, čo však ku dňu konania odvolacieho súdu prokuratúra nevyužila.

Obhajkyňa obžalovaného U. a T. a na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa v plnej miere pridriava svojich písomných podaní, vzťahujúcich sa k odvolaniu, ktoré boli oboznámené. Poukázala na tú skutočnosť, že obžalovaný bol viackrát odsúdený, avšak odsúdenia má zahladené, okrem jednej banálnej krádeže. Pred uväznením obžalovaný brigádoval, mal finančné prostriedky, je konzumentom drog, ale nie distribútorom a preto navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a uložiť obžalovanému peňažný trest.

Obhajca obžalovaného Y.a L.a na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho písomného odvolania vo vzťahu k obžalovanému L.ovi. Poukázal opakovane na nesprávnu aplikáciu § 37 písm. h/ Tr. zák., vzhľadom na vysoký trest. Ďalej poukázal na pochybenie súdu, keď uložil súhrnný trest k vykonanému trestu a vzhľadom k tomu, že obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody 24 mesiacov, navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolania oboch obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný Y. L. na verejnom zasadnutí oľutoval svoje konanie, že to bolo malé množstvo drogy, že je to stará vec a chce, aby mu bol uložený primeraný mierny trest.

Obžalovaný U. T. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje, čo sa stalo, že je konzument drog, bolo to malé množstvo a žiada uloženie primeraného trestu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolania ani obžalovaného Y.a L.a, ani obžalovaného U.a T.a nie sú dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaných Y.a L.a a U.a T.a bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaných Y.a L.a a U.a T., ako odvolateľov. Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia v celom rozsahu

osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchali ho aj obžalovaní Y. L. a U. T. spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom vecí a je nimi preukázané, že obaja obžalovaní v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku,

a to obžalovaný Y. L. neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú a omamnú látku a obžalovaný U. T. neoprávnene prechovával vo väčšom rozsahu pre vlastnú potrebu psychotropnú látku.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci obžalovaní Y. L. a U. T. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. urobili vyhlásenie, že sa cítia byť vinnými zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení obaja zhodne odpovedali kladne na otázky položené im súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaných prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie oboch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, resp. ochrannom opatrení.

Vzhľadom k tomu, že obaja obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 12.11.2019 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaných a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny u obidvoch obžalovaných bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovanými Y.om L.om a U.om T.om považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaní ani neboli oprávnení na podanie odvolania.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaných, keď ho kvalifikoval u obžalovaného Y.a L.a ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a u obžalovaného U.a T.a ako rovnaký prečin, ale podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., nakoľko sa obaja obžalovaní dopustili vyššie uvedených prečinov po subjektívnej aj objektívnej stránke.

Napokon odvolaniami oboch obžalovaných boli napadnuté len výroky o uloženom im treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízieho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody boli uložené v súlade so zákonom a ani nie sú neprimerane prísny.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Pri preskúmaní výrokov o treste napadnutého rozsudku u oboch obžalovaných krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody. Prvostupňový súd správne postupoval pri ukladaní trestov z hľadiska ich výmery, keď správne vychádzal zo všetkých hľadísk pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery na základe § 34 ods. 4 Tr. zák., vychádzal aj z účelu trestu, podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a správne zistil, že je treba ukladať trest odňatia slobody u každého z obžalovaných.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 <javascript:%20fZzSRInternal('30279',%20'6412746',%20'6412746',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Prečinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel' potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Pri predmetnom prečine u obžalovaného Y.a L.a podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. zákonodarca stanovuje ukládanie trestu odňatia slobody až na tri roky.

Z dôkazov k osobe obžalovaného, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané vyplýva, že obžalovaný Y. L. má doposiaľ 20 záznamov v registri trestov. Okresný súd vzhľadom na časovo najbližšie odsúdenie po spáchaní skutku ukladal trest súhrnný vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/94/2017 z 23. 01. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave 2To/30/2018 z 03. 05. 2018 (v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nesprávny zápis v odpise registra trestov, že sa jedná o sp. zn. 3To/30/2018) za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý aj vykonal 09.11.2018. Správne postupoval aj pri ukladaní tohto trestu, ako na poľahčujúcu okolnosť - § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa priznal a oľutoval skutok a na strane druhej dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, vzhľadom na použije ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko už bol odsúdený, čím mal obžalovaný prevahu priťažujúcich okolností k poľahčujúcim v pomere 2:1. Základná trestná sadzba sa mu preto v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšovala na jeden až tri roky. Preto, keď ukladal trest v trvaní 1 rok bol ukladaný v súlade so zákonom a ani nie je neprimeraný, nakoľko je uložený na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby tak, ako to správne uviedol prvostupňový súd.

K námietke obžalovaného, že sa mu mal ukladať súhrnný trest k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava 1, sp.zn. OT/111/2019 zo 16.08.2019, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom v trvaní dvoch rokov, ktorý trest v súčasnosti vykonáva, resp. k tomuto odsúdeniu upustiť od uloženia súhrnného trestu, odvolací súd dodáva, že v uvedenom prípade ide o skutok, ktorý bol spáchaný 14.08.2019. V prejednávanej veci ide o skutok zo 07.12.2016 a súbeh trestnej činnosti sa vzťahoval len s trestnou činnosťou odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/94/2017 z 23. 01. 2018, ktorý dátum je dátumom, ktorý obžalovaným žiadané odsúdenie bolo potrebné započítať do viacčinného súbehu a preto v konaní sp. zn. OT111/2019 ide už o recidívu. K súbehu trestnej činnosti neprichádza ani k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/236/15 z 21.10.2016, vzhľadom na okolnosť, že trestný rozkaz, ktorý má povahu odsudzujúceho rozsudku a účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému v zmysle § 353 ods. 8 Tr. por., ktorý bol v danej veci doručený obžalovanému 04.11.2016, teda pred spáchaním predmetného skutku (07.12.2016), takže predmetný stíhaný skutok bol vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu taktiež recidívou. Súbeh trestnej činnosti nastal až v súvislosti s trestnou činnosťou odsúdenia Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/94/17 rozsudkom z 23.01.2018 tak, ako to správne ustálil prvostupňový súd.

Na uvedené nemá vplyv ani tvrdenie odsúdeného že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/94/2017 vykonal, (resp. aj trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/236/15), nakoľko v zmysle § 42 ods. 3 Tr. zák. sa ustanovenie o súhrnnom treste nepoužije, len ak je skoršie odsúdenie takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie. Uvedené odsúdenie takéto účinky preto nemá.

Správny a súladný so zákonom bol aj postup okresného súdu, keď v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/94/2017 z 23. 01. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/30/2018 z 03. 05. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému U.ovi T.ovi, tento bol doposiaľ deväť krát súdne trestaný, z toho na štyri odsúdenia sa hľadí, ako by nebol odsúdený a jedenkrát bol odsúdený aj v Rakúsku 23.05.2017 pre drogový trestný čin. Správne a v súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd, keď pri ukladaní trestu obligatórne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa priznal a oľutoval spáchanie skutku a na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol odsúdený. Tým bol pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností 1:1 a preto ukládanie mu trestu v spodnej tretine zákonnej trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov nie je neprimeraným trestom. Na ukládanie iného alternatívneho trestu ani odvolací súd nezistil splnenie podmienok.

V zmysle záverov znaleckého posudku súd uložil obžalovanému protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktorého uloženie obžalovaný nenamietal a akceptoval jeho uloženie.

Nepochybil prvostupňový súd ani pri zaradení oboch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody, keď ich zhodne zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedajúco ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaní boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré im boli uložené za úmyselný trestný čin.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaných Y.a L.a a U.a T.a podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.